

A Gömöri Család

Ez is egy érdekes kép, alul mellettem az első feleségem, jobbra fent a lányom, végül a nővérem és a sógorom. Az én lakásomban készült a fénykép, a lányom még a tanárképző főiskolára járt akkor. A nővérem 1945 után végezte el a jogi egyetemet, nemzetközi jogász lett. Az Igazságügyi Minisztériumban volt nemzetközi jogász. Három nyelven tudott törvényt fogalmazni, angol, francia és német nyelven. Amikor kinn volt egyszer Genfben egy nemzetközi konferencián, az amerikaiak fölfigyeltek rá. Azt mondták, szeretnék, ha kijönne New Yorkba, és ott dolgozna. Ez abban az időben, 1960-ban nem volt olyan egyszerű, az egy nagyon kemény időszak volt. Az ENSZ-ből írtak az igazságügyi miniszternek, hogy Genfben megismerték dr. Gömöri Editet, aki megfelel azoknak a követelményeknek, amik nekik kellene, és nagyon kérték, hogy engedjék ki New Yorkba, az ENSZ Titkárságra. Megkapta az engedélyt, és ott dolgozott öt évig. Tovább is kint maradhatott volna New Yorkban Edit, mert meghívták, hogy tanítson ott az egyetemen. Három nyelven beszélt. Ha kinn maradt volna, dollárban kapta volna a nyugdíját. De ő inkább öt év után hazajött, és a nemzetközi jog tanszékvezetőjeként dolgozott a jogi egyetemen. A lányom, Gömöri Annamária 1947 júniusában született. Sajnos az első feleségem úgy nevelte, hogy nem is tudta a lányom, hogy zsidó. Újpesten laktunk akkor, a Papp József téren volt az első lakásunk. És azt mondja nekem egy újpesti barátom, hogy 'Te, szeretnék veled beszélni'. 'Mi a baj?' 'Majd elmondom. Tudod, hogy a lányod és az én lányom egy osztályba járnak.' 'Igen, tudom.' 'Tudod, mit mondott a te lányod az én lányomnak?' 'Mit?' 'Te büdös zsidó!' Mondom, 'Tényleg?'. Mondja nekem, 'Nem tudja a lányod, hogy ő zsidó?'. 'Idefigyelj, én a Gázműveknél dolgozom, nyakig vagyok, meg egy ideig még a Számviteli Főiskolán is voltam, úgyhogy nincs időm foglalkozni ezzel, a feleségem meg valamilyen oknál fogva ettől tartózkodik, nem akarja, hogy nagyon zsidós legyen.' Mondom, 'Jó, akkor majd előveszem'. És leültem vele. 'Hallom, mit mondtál, te nem tudod, hogy zsidó vagy?' Akkor történt valami, és érdeklődni kezdett, ma pedig minden pénteken gyertyát gyújt a lányom. Sokkal vallásosabb, mint mi. A férje szülész-nőgyógyász, debreceni, vallásos szintén. A háború előtt csak zsidó ünnepeket tartottunk, de mikor az unokám megszületett, akkor neki már vettünk karácsonyfát, a lányom nem kapott fát, de az unokám az kapott. Az unokám egyébként nem vallásos, olyannyira nem, hogy eddig egy gój lánynak udvarolt, az apja sem vette jó néven. De most egy zsidó lánnyal jár, és lehet,

hogy elveszi feleségül. A lányom korábban földrajz és rajz szakos tanárnő volt. De mikor én huszonnégy évvel ezelőtt elmentem nyugdíjba, akkor azt mondták, hogy jöjjön ő is a Gázművekhez. A Gázműveknek akkor alakult meg a múzeuma, és jelenleg annak a vezetője.